

T box 14

2^{det} Tusinde.

Blava 5/15

[Udsigter fra Ellikken]

Sang til Bergen

„Jeg tog min nystemte Cithar i Hænde“

Text af

Biskop

Johan Nordahl Brun

1745—1816.

Ginar Kaland's Musikforlag, Bergen.

G. 53 R.

Sang til Bergen.

(Udsigter fra Ulrikken.)

95d066810

Tempo di Menuetto.

Jeg tog min ny-stem-te Ci-thar i Hæn-de, Sorgen for-
 Vær-di-ge, gam-le, graa-skal-de-de Bjer-ge, I, som om-
 gik mig paa Ul-rik-kens Cop. Tænk-te paa Bau-ner, om
 rin-ge min Fæ-dre-ne Hye, I, som saa man-gen en
 de skul-de bræn-de, Og by-de Mandskab mod Fi-en-den op;
 Cor-den af-vær-ge, Og søn-der-bry-de e-lee-tri-ske Skye!
 Fø-le-de Fre-den, blev glad i min Aand, Og
 Un-dig er Da-len, I heg-ne mig ind, Og
 greb til min Ci-thar med le-gen-de Haand.
 For-aar og Da-len op-li-ve mit Sind.

4439300

Herfra fortryllende Syner jeg skuer,
 Lungegaards Vandet, den Slette saa blaa,
 Ugegaards Alleens løvkronede Buer,
 Derunder prydede Skjønne at gaae,
 Deromkring Markens den festlige Dragt,
 Det Guld i det Grønne den blomstrende Pragt.

Tæt ved mig Alrikstads dobbelte Slette,
 Kongeborg fordum og brugbar til Strid
 Skjøn af Naturen om Fortrin vil trætte
 Med selve Ugegaard, som prunker ved Flid;
 Der løb fra Svartedig skummende Aar,
 Der saae jeg Møllehjul flittig at gaae.

Bedre frem Bergen, det Handelens Sæde,
 Strækkende Arme om seilbare Vaag.
 Derhen høifarmede Tægter med Glæde
 Rustes hver Sommer til dobbelte Tog;
 Derfra gaae Skibe saa vide om Land;
 Der kjøber, der sælger, der handler hver Mand.

Der seer jeg Skoven af Masterne høie,
 Handlende Stners bredvæiende Slag;
 Vippebom seer jeg sig flittig at bøie,
 Flittig at høve. — Tangenternes Slag
 Paa dette Handels-Claveer gav Musik,
 Og Vare af Skuderne dandsende gik.

Nu tog jeg Vand af den springende Hilde,
 Hvorudaf Oldtidens Kampeslag drak.
 Naar de lykønske sit Fødeland vilde,
 Sværdet af Skeden tillige de trak;
 Veel den, saa sang de, saa synger jeg og,
 Den Nidding, som Sværd imod Fødeland drog.

Freden, ol Bergen! din Nede beskjerme,
 Sommeren krone hver Ager med Brød!
 Ilden og Sværdet Dig aldrig fornærme,
 Havet Dig aabne sit frugtbare Skjød!
 Da mellem Bjergene syv skal Du staae,
 Naar nybaget Kjøbstad i Luften maa gaae.

Jeg drak den Skaal, som mig Ulrikken skjenkte,
 Drikker den samme, I, som have Viin!
 Hver, som oprigtig mod Fødebye tænkte,
 Lod denne Munterheds Skaal være sin.
 Held for vort Bergen, vort Fødeland Held!
 Gid alting maa blomstre, fra Fjere til Fjeld!
 Johan Nordahl Brun.

F
/ R